

Vlaams
Parlement

ingediend op **1218** (2016-2017) – Nr. 1
29 juni 2017 (2016-2017)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen
uitgebracht door Valerie Taeldeman

over automatische adviesverlening
inzake andere tegemoetkomingen
indien een aanvraag wordt afgewezen,
met het Agentschap Wonen-Vlaanderen

Samenstelling van de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen:

Voorzitter: Lorin Parys.

Vaste leden:

Björn Anseeuw, Piet De Bruyn, Jelle Engelbosch, Marc Hendrickx, Lorin Parys, Tine van der Vloet;
An Christiaens, Dirk de Kort, Katrien Partyka, Valerie Taeldeman;
Gweny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
Michèle Hostekint, Bart Van Malderen;
An Moerenhout.

Plaatsvervangers:

Ingeborg De Meulemeester, Lies Jans, Kathleen Krekels, Elke Sleurs, Nadia Sminate,
Herman Wynants;
Griet Coppé, Michel Doomst, Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
Ann Brusseel, Freya Saeys;
Bert Moyaers, Els Robeyns;
Elke Van den Brandt.

Toegevoegde leden:

Guy D'haeseleer;
Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

41 (2016-2017) – Nr. 4: Verslag

De Commissie voor Wonen, Armoedebeloid en Gelijke Kansen organiseerde op 22 juni 2017 een gedachtewisseling met het Agentschap Wonen-Vlaanderen over automatische adviesverlening inzake andere tegemoetkomingen indien een aanvraag wordt afgewezen.

In het verleden was het immers zo dat wanneer het Agentschap Wonen-Vlaanderen een aanvraag voor een renovatiepremie of verbeterings- en aanpassingspremie weigerde, er automatisch bekeken werd of er voor diezelfde aanvraag een van de andere premies kon worden toegekend. Dit gebeurt vanaf eind 2016 niet meer automatisch, waardoor aanvragers de andere premie kunnen mislopen.

Deze problematiek kwam reeds aan bod in de vraag om uitleg nr. 1157 van Valerie Taeldeman aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de beoordeling van aanvragen voor de renovatie-, verbeterings- en aanpassingspremie (*Hand. VI.Parl. 2016-17*, nr. C156, 3), en in de bespreking van het jaarverslag 2016 van de Vlaamse Ombudsdienst (*Parl.St. VI.Parl. 2016-17*, nr. 41/4).

In de Commissie voor Wonen, Armoedebeloid en Gelijke Kansen werd afgesproken om in een gedachtewisseling met het Agentschap Wonen-Vlaanderen te onderzoeken of een aantal procedures op elkaar kunnen worden afgestemd zodat het Agentschap Wonen-Vlaanderen opnieuw klantvriendelijk kan verwijzen naar mogelijke premies waarvoor de burger in aanmerking komt.

1. Toelichting door Koen De Bock, afdelingshoofd van het Agentschap Wonen-Vlaanderen, afdeling Tegemoetkomingen

Koen De Bock deelt mee dat zijn administratie deze problematiek onderzocht heeft, op vraag van de minister en van de Commissie voor Wonen, Armoedebeloid en Gelijke Kansen.

Vroeger voorzag het Renovatiepremiebesluit dat er een onderzoek gebeurde wanneer een weigering gebaseerd was op het feit dat het minimuminvesteringsbedrag van 10.000 euro niet aangetoond kon worden op basis van facturen in het aanvraagdossier. Dan kon men doorverwijzen naar het systeem van de verbeteringspremie. Het onderzoek gebeurde dan op basis van de voorwaarden binnen dat systeem. Binnen het nieuwe Renovatiepremiebesluit is het minimuminvesteringsbedrag verminderd naar 2500 euro. Het aantal te onderzoeken dossiers is daardoor sterk beperkt. In het ministerieel besluit rond de verbeterings- en aanpassingspremie is er echter ook in een mogelijkheid voorzien om in de omgekeerde richting te werken.

Op vraag van de minister heeft het Agentschap Wonen-Vlaanderen de mogelijkheden onderzocht om een juridisch sluitende werkwijze tot stand te brengen. Het begrip 'aanvraag' wordt vandaag grotendeels geregeld binnen een besluit van de Vlaamse Regering. Dat begrip kan vanuit legistiek standpunt dus niet worden uitgebreid bij ministerieel besluit. Daarom heeft het agentschap een voorstel uitgewerkt dat de juridische basis legt om kruiselings te werken. Op dit ogenblik zijn er significante verschillen tussen de regelgeving over de verbeterings- en aanpassingspremie en de regelgeving over de renovatiepremie. Er zijn nogal wat verschillen inzake de toelatingsvoorwaarden. In de nieuwe regelgeving wil men daarom de voorwaarden van beide regelingen maximaal op elkaar afstemmen. De doelgroepen zijn echter niet helemaal dezelfde. Daarom wil men kruiselings gaan onderzoeken in welke mate weigeringen in het ene systeem, kunnen worden opgevangen in het andere systeem. Een automatische behandeling is echter niet mogelijk binnen het nieuwe systeem. Elk systeem

vergt namelijk specifieke keuzes. Een van de belangrijkste verschillen betreft de periode voor de uitvoering van de werken. In het systeem van de renovatiepremie moet men de werken uitvoeren binnen een periode van twee jaar. De facturen mogen ook niet ouder zijn dan twee jaar. Bij een weigering zal men dus altijd het schriftelijke akkoord van de betrokkene moeten vragen.

Het is de bedoeling om de besluiten zo snel mogelijk voor te leggen aan de Inspectie van Financiën. Vermits het een besluit betreft van de Vlaamse Regering, zal er naar alle waarschijnlijkheid ook een begrotingsakkoord nodig zijn. De administratie berekent momenteel de budgettaire impact. Vervolgens moet er advies worden ingewonnen van de Vlaamse Woonraad en van de Raad van State. De nieuwe regeling kan wellicht kort na het zomerreces worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

2. Vragen van de commissieleden en antwoorden van de sprekers

Valerie Taeldeman bevestigt dat het probleem van de weggefallen adviesverlening werd aangekaart in de Commissie voor Wonen, Armoedebeluid en Gelijke Kansen. De minister heeft zich toen geëngageerd om naar een oplossing te zoeken. Daarom heeft de minister aan het Agentschap Wonen-Vlaanderen de opdracht gegeven om de mogelijkheden van een betere afstemming te onderzoeken.

Met tevredenheid wordt vastgesteld dat de administratie werkt aan een meer klantvriendelijke overheid. Als een aanvrager van de premie niet in aanmerking komt binnen het ene stelsel, dan kan de overheid mee onderzoeken of hij binnen een ander stelsel wel in aanmerking komt. De administratie heeft grondig werk verricht en onderzoekt nu de financiële implicaties van deze aanpassing. De commissieleden wachten met belangstelling op de definitieve besluitvorming die in het vooruitzicht wordt gesteld.

Valerie Taeldeman begrijpt dat een automatische behandeling niet mogelijk is omdat men de betrokkenen moet aanschrijven met de vraag of ze akkoord zijn om over te stappen naar een ander stelsel. Ze veronderstelt dat dit niet betekent dat er een nieuw dossier moet worden ingediend.

Koen De Bock bevestigt dat geen nieuw dossier moet worden ingediend. Het is vooral belangrijk om aan de potentieel begunstigden te laten weten dat hun keuze implicaties heeft. De investeringstermijn wordt immers sterk ingekort als iemand overstapt van de verbeterings- en aanpassingspremie naar de renovatiepremie.

Jelle Engelbosch is verheugd dat het agentschap bereid is om mee naar oplossingen te zoeken en dat de aanvrager bij het omschakelen naar een andere premie geen volledig nieuw dossier moet aanleggen. Moet de aanvrager dan geen nieuw formulier indienen? *Koen De Bock* antwoordt dat dit niet hoeft.

Jelle Engelbosch informeert of men de aanvraag ook via een digitaal platform kan indienen. Hij pleit ook voor het creëren van een vereenvoudigd en eenvormig premiestelsel. Daarvoor zou men de voorwaarden van de verbeterings- en aanpassingspremie moeten inpassen in de aangepaste renovatiepremie, al is het niet de bedoeling dat iemand die in aanmerking komt voor de renovatiepremie, na de hervorming plots minder steun ontvangt.

Koen De Bock antwoordt dat men werkt aan een digitaal platform, maar het probleem is dat de facturen op een geordende manier moeten binnenkomen. Het is de bedoeling om een bepaald format ter beschikking te stellen van de aanvrager die het dan verplicht zou moeten gebruiken.

De twee stelsels hebben een verschillende doelgroep. Er blijft dus altijd een objectieve reden om het onderscheid te maken. Het moet echter mogelijk zijn om de twee stelsels samen te brengen binnen een eenduidig systeem, weliswaar met gedifferentieerde voorwaarden. Het is vooral belangrijk om de definities van de subsidieerbare werken maximaal op elkaar af te stemmen. Als het niet nodig is om een onderscheid te maken tussen de twee doelgroepen, hoeft men dat ook niet te doen. Zo zal het hier besproken basisprobleem wegvallen. Iedereen kan dan een aanvraag doen binnen hetzelfde systeem.

Het op elkaar afstemmen van twee besluiten was een eerste stap. Een effectieve inkanteling zou daarvan een logisch gevolg kunnen zijn. Dat vergt echter een diepgaander onderzoek.

Lorin PARYS,
voorzitter

Valerie TAELEMAN,
verslaggever